

Valami Amerika 2 - Oslóban

A fergeteges vígjáték tökéletes kikapcsolódás minden korosztály számára. A filmet Magyarországon 2008. december 18-án mutatták be, nagy közönségsikert aratott, és begyűjtötte a szakma rendkívüli elismerését is.

Az előző rész végén Alex lelépett a testvérek pénzével Amerikába, és vitte magával Timi is. András nyert a lottón. A VM2-ben a pénzt nem nyúlják le, viszont befektetik Tamás új filmjébe, anélkül, hogy elolvassák a forgatókönyvet... és a film bődületes bukás lesz. Valahogy előkerül egy internetcím... és néhány nappal később már a testvérek jó néhány ezer kilométerrel messzebb, egy sárga taxiból pislognak..., A szélhámos Alex előkerül, egy maffiózóval a nyomában, és megint rosszat tervez. Timi továbbra is tehetséges táncos, de másfajta műfajban villogtatja tudását és bájait. Előkerül egy musical forgatókönyve, és a testvérek terveznek, meg szereznek, de megint csak zürbe keverednek, na, megint mi lesz itt... Musical a filmben gyönyörű nőekkel, csodálatos zenével, amit határozott férfiak fűszereznek töméntelen és törvénytelen humorral. Pikáns jelenetek, takarító casting, leszbikus csók, varázslatos énekhang. Ennyit ízelítőnek.

Herendi Gábor nagy sikerű *Valami Ameriká*-jának folytatásában a jól ismert szereplőgárdához – Hujber Ferenc, Pindroch Csaba, Ónodi Eszter, Oroszlán Szonja, Szabó Győző, Szervét Tibor – csatlakozott Csujja Imre, Besenczi Árpád, Kovács Lajos, Thuróczy Szabolcs, a fiatal Tompos Kátya, valamint Herendi Gábor korábbi *Lora* című filmjének külföldi főszereplője, Lucia Brawley is. Feltűnik az első részből is ismerős Reviczky Gábor és Kapácsy Miklós. A forgatókönyvet Herendi Gábor Divinyi Rékával, a *Csak szex és más semmi* forgatókönyvének alkotójával és Harmat Gáborral együtt írta. Az operatőr Márton Balázs (*Montecarlo!*, *Kútfejek*)

A *Valami Amerika 2* 40. Magyar Filmszemlén a legjobb közönségfilm díjat nyerte.

Oslóban a film vetítése után Herendi Gábor filmrendező, Pindroch Csaba színművész és a közönség beszélgethetett a Magyarok Baráti Köre által szervezett esten. Herendi Gábor nem bánta, hogy több év telt el a két forgatókönyv megírása között, mert ez kellett ahhoz, hogy kiforrja magát a történet, és olyan jó legyen, amilyen lett.

H.G: A *Valami Amerika* első része óta öt év telt el a második rész forgatásáig. Rettegés volt ez az öt év, mert végig attól féltem, hogy gyengébb lesz. A forgatókönyv-írásba Divinyi Réka is bekapcsolódott, akivel nagyon hasonló a humorunk, és korábban a *Lora* c. filmemben már dolgoztunk együtt. Félve hívtam fel a színészeket, mert tartottam attól, hogy ezen a filmen ők már rég túl vannak, és kételkednek a második rész sikerében. De végül mindenki örült és azonnal igent mondott.

H.G: Nagy izgalommal vágtunk bele a forgatásba. Az első kocka, amit felvettünk, az volt, amikor bejön a három testvér a gyár épületébe, és meglátja a romhalmazt. Álltunk a monitornál. A stáb, ugyanaz mint öt évvel azelőtt és csak néztünk, és szinte elájultunk attól, hogy ez ugyanaz a régi feeling, mint ami az első résznél volt. Fergeteges hangulatban folytattuk a munkát.

H.G: Mindenkinek könnyű volt visszabújni a szerepébe, csak a Hujber Ferivel volt nehezebb dolgunk. Ő annyi mindenben ment keresztül ez alatt a pár év alatt, hogy kétséges volt, hogyan fogja a filmben visszaadni azt a szende, alföldi, papucsos, egyetemista figurát. Karakterét egy kicsit át kellett formálnunk.

Herendi annyira lelkesnek tűnt a beszélgetés alatt, hogy azt hittük, már a film harmadik részén törí a fejét. A film különlegessége az amerikai forgatás volt.

H.G: Igen, a New York-i forgatás! Nagyon vártuk mindannyian! Attól féltünk, hogy valamelyik színészt nem engedik beutazni. Az volt a legfurább, hogy a munkavállalási engedélyről nem tudtak pontos információt adni az arra alkalmas hivatalokban. Igazából senki sem tudta, hogy kell-e vagy sem. Nagy nehezen, végül turista vízummal sikerült a tizenkét fős stábnak kijutnia. Amerikában forgatni természetesen óriási élményt jelentett mindenkinek! Az éjszakai bárban nagyon izgalmas volt a munka, mert például az is külön szervezést igényelt. Nem sok időnk volt kint, tehát mindent pontosan kellett végezni. (Herendi alapos forgatókönyvet írt, forgatás közben egyáltalán nem kellett változtatni a jeleneteken.)

H.G: A legnehezebb jelenet az volt, amikor a filmbeli rendezőt, Várnai Tamást (Pindroch Csaba) megpofozzák. Hihetetlen sokszor megismételtük, hogy igazi pofonk látsszon.

Pindroch Csaba nevetve közbe szólt: – Igen, mondtam Mónikának (a filmbeli rendőrnek): Figyelj! Üss meg rendesen, hogy tényleg élvezze a közönség. És így, aki szeret, azt gondolhatja, hogy mit el nem vállalok... Aki meg nem szeret, az annak örülhet, hogy most jól pofán vágatok.

H.G: Probléma volt a pofonos jelenetnél, hogy amikor végre jönnek és visszaneztek, kiderült, hogy az egyik lámpa fénye belesugárzik a filmkockába. Tehát kezdtük újra. Szegény Csaba, huszadszor kapta ugyanazt az erős pofont. Forgatás közben mindig adódnak technikai nehézségek. A gyári színpadot az ellenkező irányba kellett fordítani, a közönség háttal ült a filmseseknek, instrukciókat kellett adnunk, hogy mikor nevéssenek, mikor vágjanak szomorú arcot, vagy meghökkenjenek. A karakterek

kialakításánál több szempontot is figyelembe kellett vennünk. A legnehezebb Alexé volt, aki sárman, de csaló figura. Az első részben lelépett, lezártunk tekinthettük a szerepét. A sármanágát meghagytuk, hiszen ez a jellemzője. Csalóként sok verés várt rá. Ezt mérsékeljük végül, hogy ne a vesztes figura kerekedjen felül.

H.G: Az új szereplők közül Csujja Imréről megosztódtak a vélemények. Több filmben szerepelt, és mindegyikben szenzációs volt. Félő volt, hogy nem a megfelelő irányba viszi a filmet. Ragaszkodtam hozzá, mert amikor a storyt írtam, ő járt a fejemben. Tudtam, hogy be fog válni.

Pindroch Csaba: A jelenetek forgatása közben nehéz volt kibírni röhögés nélkül, de nem az a kérdés, hogy a színész kibírja, hanem hogyan bírja a rendező idegileg, mert, hogy ő is röhögne. Ez olyan, mint amikor az iskolában vissza kellett tartanunk a röhögést. Ezt mindenki ismeri: ez az egyik legedesebb érzés....

- *Magyar film külföldön nehezen érvényesül, de például a Kontroll című filmet Amerikában is sikerrel vetítették. Magyar művészfilm megállhatja a helyét Amerikában is, de vajon egy befutott magyar közönségfilm miért nem lehet „eladni” nyugaton?*

H.G: Összevetve a *Kontroll* című filmmel, a *Valami Amerika 2* más kategória. A *Kontroll* művészfilmként került ki külföldre. Volt benne egy nagy adag a kelet-európaiság, a koszos, mocskos metróval nyelő volt. Közönségfilm is tudott lenni, meg művészfilm is. A magyar közönségfilm viszont nem érvényesülhet Amerikában, mert ott az amerikai közönségfilm szeretik. A poénokat sem lehet pontosan lefordítani, így nem hatásosak. A forgatásokon zajlott munkák alapján éreztük, hogy jól fog sikerülni a film. Könnyen összeálltak a jelenetek.

- *Eredeti szakmája, a családi hagyományt követve, fogorvos. Filmezéssel csak később kezdett foglalkozni, autodidakta módon sajátította el a filmkészítés tudományát.*

H.R: A szakma is fejet hajtott, ami nekem azért is különleges elismerés, mert fogorvosként nagy vargabetűvel kerültem a szakmába, és ez folyamatos küzdelmet jelent. A szakma nagyjai mondták, hogy tetszett nekik a munkám. Nem állítom, hogy nincs szükség a főiskolára, mert nagyon sokat kell tanulni ahhoz, hogy filmrendezéssel foglalkozhasson valaki. Rengeteg forgatáson vettem rész, amíg eljutottam az első filmemig. Mindig is rendező szerettem volna lenni, de akkoriban csak másoddiplomás-ként lehetett a Filmművészetire jelentkezni. A család féltett az „elvetemült” ötlettől. Elvégeztem a fogorvosit, tanári állást vállaltam az egyetemen, amit nagyon szerettem és elfeledtette velem a filmezést. A rendszerváltás után éledezett Magyarországon a reklámszakma. Nem nagy múltja volt a reklámfilm-készítésnek, bárki odaférfközhetett, aki valamit le tudott tenni az asztalra. Nem kértek papírt, hiszen szakmailag senki nem értett hozzá. Jó időben voltam jó helyen, szerették, amit csináltam. A reklámfilm jó iskola, jó alapot adott. Kipróbálhattam minden fogást, ami csak létezik, és az egyetlen olyan filmes terület, amelyre van pénz, nem kell szűkölködni, a leges legújabb módszereket is ki lehet próbálni. Az, aki megtanul harminc másodpercben elmesélni egy történetet, annak lubickolás másfél órában tenni ugyanazt. Félezernyi reklámfilm volt mögöttem, tizenkét éve dolgoztam a reklámfilm szakmában, mikor nekivágtam az első nagyjátékfilmemnek. Ez nagyon más műfaj és csak felkészülten, komoly tudással lehet nekivágni. Az, hogy a filmemnek lendülete van, és divatos, az a reklámfilméből jön. A reklámfilm készítés divatszakma, ott kötelezően mainak és divatosnak lenni. Azok az emberek csinálták a legjobb közönségfilmeket, akik a reklámfilmkészítésből jöttek. Ez nagyon megváltoztatta a szakmát és a szakemberek véleményét és most már a reklámfilmkészítés is abszolút elismert területté vált.

Az este rendkívüli jó hangulatban zajlott, a közönség hálásan fogadta a művészeket.